

Värmland / Säffle / Kila kyrkogård

Gunnar Nordsveen

Gunnar Nordsveen föddes i Flatebyn 1914. Han var gift med Ingeborg och de levde hela sitt liv på Slätta, inte långt från Gunnars föräldrahem, Rabben. Slätta var ett mindre jordbruk med några kor och lite skog, men inte tillräckligt stort för att ensamt försörja en familj. Sådana jordbruk var vanligt förekommande förr och det innebar att kvinnan tog huvudansvar för djurens skötsel och att mannen fick söka arbete utom hemmet.

Redan i unga år var Gunnar intresserad av fysisk träning, något som han hade stor nytta av i det skogsarbete som han kom att ägna sig åt under många år. Han var känd som en driven huggare, som högg på så sätt att det blev lätt för körarna att få virket ut ur skogen till uppläggningsplatsen. Tillsammans med en kamrat började han även att ta på sig snickeriarbete och 1966 blev han anställd som snickare på byggföretaget Jolu.

Han drabbades allt mer av ledvärk och slutade 1974 som snickare. Den besvärliga värken förmörkade allt mer hans tillvaro, tidvis var han sängliggande och dagarna blev långa. För att få tiden att gå började han med lite försiktig motion, lite styrketräning och promenader som blev allt längre och så småningom övergick i joggning. Distanserna och turerna blev allt längre, till exempel runt Summeln. Han skaffade sig en femväxlad cykel och gav sig ut på långa cykelturer och deltog även i motionslopp, som Dalrundan, som utgick från Åmål, fem och en halv mil plus cykelturen dit och hem, ett rejält dagsverke.

Motionen hade en positiv inverkan på sjukdomen och så länge krafterna stod honom bi var den en positiv kraft i tillvaron. Gunnar var också politiskt intresserad, han prenumererade på Ny Dag och Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning, tidningar som säkerligen inte var vanliga på köksborden i Kila. En fattig uppväxt och umgänget med ungdomskamraten John Takman gjorde att han blev intresserad av de socialistiska idéerna. John Takman blev med tiden socialläkare i Stockholm och riksdagsman för VPK och senare efter dess partisprängning riksdagsman för APK.

Gunnar blev även han kommunist och en av de mycket få i Kila som röstade på det kommunistiska partiet. Gunnar var i besittning av en viss galghumor – exempelvis döpte han sin "Epa-traktor" till Stalin. Alltid retade det någon.

På äldre dar blev Gunnar intresserad av poesi, mest den som brukar kallas bygdepoesi. Han skrev gärna på värmländska med rim och om sådant som tilldragit sig på bygden eller annat som han fann intressant, gärna med en satirisk eller ironisk släng, men alltid med glimten ögat. Gunnar dog 2002.

.

.

.